

ten schrijft in te Tongeren bij H. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad. De 'POSTRIJDER' verschijnt 's woensdags en 's saterdags. Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever Grootte-Markt, n° 37-39, Tongeren. Telefoon N° 12

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement.
2 jaart per week 4 fr. 's jaart 1 fr. 30.
Een blad afzonderlijk centiem.
De abonneementen worden betaald door Aanbestedingen 1 fr. centiem per drukregel.
Reclamen, wisselen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad: 1 frank den drukregel.

De algemeene (?) werkstaking.

De algemeene werkstaking, met zooveel zevas aangekondigd, is erbarmelijk mislukt. Zelfs de streken, die het gunstigste gekendstonden voor de socialistische beweging, aan hunne verwachtingen niet beantwoordt. Te Gent, bij voorbeeld, waar de socialistische røkenden op 25.000 man tellen met wettelijk 7.500 werkstakers op 40.000 werklieden.

De Belgische werklieden hebben, met oavgroote meerderheid, blijk gegeven van gezonden zin, en op krachtige wijze getoond dat zij zich niet laten medeleiden door de roode leiders.

Van uit al de streken van het land komen tijdingen toe over de zoogezegde algemeene werkstaking. Omtrent nergens ligt het werk volkomen stil; overal wordt er gewerkt zoniemet volle getal, toeh ten minste gedeeltelijk.

Kortom, de misladinge poging der socialistischen om het werkvolk in ellende te dompelen, en een onherstelbaar nadeel aan den Belgische handel en nijverheid te berokkenen, is een ellendige fiasco geweest!

Maandag namiddag werd een ministersraad gehouden, onder voorzitterschap van M. Baron de Broqueville, minister van Oorlog. Al de ministers waren aanwezig.

De Heer minister van Binnenlandsche Zaken deelde de telegrammen mede die, van uit al de hoeken van het land, op het Ministerie waren aangekomen, met het juiste getal werkstakers per gemeente, opgemerkt door de officieele overheden.

De ministers kregen aldus kennis van den fiasco, door de poging tot algemeene werkstaking beweeg gebracht.

Van den anderen kant deelde de Heer minister van Oorlog aan zijne collega's de maatregelen mede die hij, tot behoud der orde, genomen had.

INTERVIEW VAN M. DE BROQUEVILLE.
In een interview over de socialistische werkstaking heeft M. de Broqueville kabinetsoverste, onder andere het volgende verklaard:

« Verslagen, ongezocht en mistevreden, hebben de socialistischen hunnen toevlucht genomen tot de algemeene werkstaking. De granschap is nooit goede raadgeester. De socialistischen begaan een gevaarlijk spel en hunne leiders weten het zoo goed, dat zij niet beter vooegen dan de werkstaking stilletkens van kant te laten.

« Maar mijn goddicht is dat de werkstaking gewild is en doorgedreven werd door eenigen die op hunne beurt aan het hoofd willen komen. In het socialistisch kamp zijn er zooveel kapotans die zoo geringe sergent zouden willen worden, want het wordt op den duur verveld aldijk op den achtergrond gehouden te worden.

« Dat er ook van zij, ik sta voor eenen toestand, dien ik niet veroorzaakt heb. Maar ik zal dien toestand zonder vrees het hoofd bieden. Geen enkele regering waardig van dien naam, kan toegewijnd doen voor de heidriging eener werkstaking, al ware deze dan ook algemeen.

« Van twee zaken een: ofwel zullen de stakers vreedzaam blijven, otwel zullen wanoodlijkheden plegen. Ik heb den recht de openbare orde te verzekeren en zal streng waken dat de orde nergens stoord worde. Ik heb al de noodige maatregelen ter beschikking van de burgermeesters gesteld; ik laat aan die magistraten de zorg over de orde te handhaven in hunne gemeenten.

« De gouverneurs en de gemeentekommissarissen zullen enkel in dringende gevallen moeten tusschenkomen. De werklieden, die willen aan den arbeid

blijven, zullen goed beschermd en de ruststouders onmeedoogend gestraft worden. Ik heb bevel gegeven, geen den minste aanslag op de vrijheid van den arbeid te dulden, hoewel ik ook wezen moge. De socialistischen beweren dat de werkstaking vreedzaam zal zèn; maar dat zij wel weten dat niemand het zoo vurig wenscht als ik ».

WAAROM?

Eene bespreking van den «Patriote»: «De socialistischen loopen rund met opschriften: «Soldaten schiet niet op vreedzame stakers!».

«Alsof de soldaten de gewoone soldaten op vreedzame personen te schieten, 't zij stakers of anderen...»

«Waarom dragen de socialistischen al het hoofd van hunne stoelen op al opschriften met de woorden: «Werkstakers, vertrouwt geen vreedzame werksters!».

«Wat heb is weld' gelijk de gewoone van de roode werkstakers dezen die vreedzaam willen voortwerken aan te vallen!»

De eerste dag der algemeene werkstaking was eene erbarmelijke fiasco.

De tweede en derde dag is nog ellendiger voor de socialistischen; in plaats van algemeene werkstaking is het overal in gansch het land eene algemeene... werklieden-neming.

Te Gent staakt nog niet 1 op 5 werklieden; te Brussel 1 op 4; in de streken van tweeden rang: Mechelen, Leuven, Brugge, Aalst, Kortrijk, Doornik, Namen, is de werkstaking nul of te onbeduidend om ervan te spreken.

In Waalsch-Brabant zijn de drie vierden van het werkvolk aan den arbeid gebleven.

Rond Luik is de toestand betrekkelijk niet veel slechter dan in het Vlaamsche land.

Enkel rond Charleroi, Mons, La Louvière en Verviers zijn vele stakers, maar de meesten weten zelfs niet waarom zij den arbeid hebben stil gelegd.

Immers, deze onontwikkelde menschen laten zich door de socialistischen om den luin leiden, door de roode schreeuwers die van hunne onnoozelheid misbruik maken om hen op allerhande wijze uit te buiten.

De socialistische bladen trachten zooveel mogelijk de mislukking der algemeene uithongering te verbergen; zij spreken van duizende stakers hier en duizende stakers daar; doch hunne leugentalk aan niemand meer verschalken.

De liberale gazetten zijn razend en spuwen vuur en vlam. Zij hadden al hunne hoop op deze slaking gebouwd, daar zij dachten voordeel voor hunne partij eruit te trekken.

Eilaas! hunne luchtkaastelen vallen een voor een in duigen. Het katholiek Ministerie staat vaster dan ooit; alle ordelievende Belgen, tot welke partij zij ook behooren, keuren het Gouvernement goed, dat niet toegeeft aan het geweld der socialistischen, noch aan de valsche raadgevingen der liberalen.

Liberale huichelarij

Sedert twintig en nog meer jaren roepen de liberalen bij hoog en bij laag dat in ons land de persoonlijke algemeene

diensplicht moest ingevoerd worden. Doch zooning zij zelt aan 't roer waren deden ze niet de minste moeite om die hervorming tot stand te brengen; het vergroeten van het leger kon toen goed gemist worden.

Maar nu dat onze knappe Minister de Broqueville aan het parlement is bezwezen heeft dat sedert een jaar de toestand merklijk veranderd is, en dat het katholiek ministerie zelt het «alleman soldaat» met eenige vrijstellingen, wil invoeren, nu trekken die liberale helden achteruit. Zij willen de nieuwe wet niet.

Thans trachten zij het volk tegen de regering op te luisen met te wijzen op de belastingen, die geheven zullen worden om het groot r leger te onderhouden. Moest hun eigen partij aan het roer zijn, dan zouden d'grootte mogelijkheden van Europa, door hunnen overdreven nihilisme lever nogtans ook het liberaal staatsbestuur gelwongen hebben tot grotere uitgave voor de verdediging des vaderlands, en 't slaan van belastingen ware evenmin te vermijden geweest.

Maar de blauwe politiekers, zijn door het kartel verplicht eender de vernediging van handel en nijverheid door hunne boezemvrienden de socialistischen, goed te keuren, dan de katholieken die omdanks zekere wederwaardigheden, den vadergrond verdedigen. Immers, met het hoofd te bieden aan de woelgeesten der algemeene werkstaking en met het leger te versterken, verdedigen wij 't geen ons op stoffelijk gebied het duurbaars is.

Liberale en roode woordvoorders, vreezen niet ons belachelijk te maken tegenover de machtige gebouwen en onze volkwelvaart te verlammen om politiek te maken.

Doch het gemiddeld aantal van alie rechtsschepet. Belgen zal in alie plitbroek en waken te verrijden, en de redters van burger, hoer en werkmans, aankouder dankbaar zèn.

RUITENLAND.

DUITSCH-FRANSCH OORLOG. — Zondag avond, tijdens de vertooning van «Fritz en Liane» in 't Casino van Nancy, lieten verscheidene Duitschers in burgerkleeren, maar men denkt dat het officieren zijn, protestaties hooren.

Men zette ze uit de zaal en zij gingen dan naar een naburig koffiehuis, waar zij den spot dreven met het Franche leger (?) Er ontstond een geschil en zij werden door een meening van wel duizend menschen naar de statie gebracht. Daar moesten zij in de wachtkamer vluchten en waken op den trein van 2u. 37 's morgens, die ze naar Metz zou brengen, waar zij, denkt men, in gevangen zijn.

De bladen bespreken het incident van Nancy en vragen dat er diplomatisch gevolg aan gegeven worde.

Volgens «Lokal Anzeiger» zou dit ook het inzicht der regering zijn.

De conservatieve pers valt hevig de bevolking van Nancy aan.

Andere bladen drukken de hoop uit dat Duitschland voldoende zal zèchen.

Alleen de «Bourgeoisie» doet opmerken dat men, alvorens verantwoordelijk te zèn, eerst het officieel verslag over het incident moet afwachten.

Aanslag op den Koning van Spanje.

TWEE PERSONEN AANGEGEHOUWEN.

«Wanneer de koning van Spanje Zondag te Madrid, loer hij de troepen in oogenschouw had genomen, voorbij de «Banque d'Espagne» reed, werden eensklaps drie revolverschieten naar hem gelost.

De dader werd door een gen darm aangehouden. De koning, die niet getroffen werd, werd door het publiek toegejuicht.

Op het oogenblik dat de plichtige naar den koning schoot, maakte een kerel die in zijn gezelschap was, zich uit de voeten.

Het paard van koning Alfons XII werd gekwetst.

De pl chfge is Rafael Sanchez Alegria, 25 jaar, himmerman, van Spaanschen oorsprong. Zijn vermoedelijke medeplichtige is een Fransman die te Madrid als professor in de Fransche taal verblijft.

De politieagenten die den gen darm waren ter hulp gekomen om den plichtige weg te brengen, hadden de grootste moeite hen tegen de volkwolde te beschermen. Niettemin worden hem vast en stoklang bijgebracht.

SAHARE BIJZONDERHEDEN.

De koning reed te paard door de rue Alcala na een krijgstocht, ingeheld ter gelegenheid der overhandigding van nieuwe vaandels aan de recruten, toen een man door de menigte drong etal koopende den vorst vaderde.

Hij zrop het paard met de link rhand bij den toezel en trok met de rechter een revolver met den zak, om op koning Alfons XII te schieten. De vorst, het inzicht van den man begrippeerde, deed zijn paard stagneren, terwilf de man het eerste schot losde. Z. M. had wellicht daarom zijn bevel te drukken: de kogel vloog langs het paard heen.

Dodlijk werd de moordenaar vastgezet, maar niet voor hij nog twee kogels had afgeschoten, in de richting van den koning. Zij troffen eender andermaal zoen de d.

Het eerste vuurschot had het gelaat van den koning zwart gemaakt.

Bij het toestellen der gewaande inacht rond den koning, ontstond een gevecht, waarbij verscheidene personen gewond werden.

De koning stapte van zijn paard en zijde voorbij het kalm en de vagen van zijne omgave. Daarop sloeg hij a vort te paard, bespiedende «Leve-Spanje!» waarpop de menigte dieu koud gestroffing herhaalde.

IN HET KONINKRIJK PALEIS.

In het paleis voel de koning de algemeene angst van de ruitenland, die angst die plichtige van de belastingen, zijne oord, maar de menigte verspreide angst den koninkrijke, sedert vrieden hadden, vreed deze de Albrechtst intern.

De koning vermaakte het gebruede. De beide koninkrijken schrikt n' erz, maar Alfons XII stelde ze spoedig gerust.

DE MOORDAANSLAG OP DEN KONING VAN SPANJE.

De dader ligt nu in de cel.

De pleger van den aanslag tegen den koning is Alfonso de la Valenzuela, op d'lijven de militair. Hij vers-beem voor den revisorraad in 1910, 1911 en 1912 en werd telkens afgeween voor valsche zekie.

Hij was gekweld door een gebreuk van de laatste dagen, dat op den koning bij de beoogding der recruten een aanslag gedaan zou worden.

DE ONDERVRAAGING.

De dader van den aanslag werd reeds twee maal ondervraagd. Hij verklaarde alleen te hebben gehandeld, zonder eenige medeplichtigheid om rekent die hij wegzede te oorden. Na de derde zijner eed te hebben vernomen, riep hij de agenten terug en zeide:

«Ik kon waken dat er dra een andere aankwam. Voelsel zou ik verlangen. Sinds heden morgend heb ik niet meer geeten, en ik honger. Ik weet te zullen worden door het hoofd gesloten. Maar wat geeft het?» Sanchez blijft kalm.

Frankrijk

BEANKE KANNEBLEN. — Een afschuwelijk geval van menscheneteij heeft zich voorgedaan in Fransch-Guyana.

Vier geboeven, de genvamde Henri Bacherou, Louis Fossey, Charles Melsel en Mouillard, warden den 8 januari tot de wakkersheid der gevangene stakers te verschalken en de gal te ontvlicten. De vier mannen hadden zich wien meester te maken van eenige sabels, eenige brooden en dozen ingedroete eetwaren. Fossey, die beweerde goed d' streck